

תעלומת המיסתורין של המסר, שבו הודיע יו"ר אש"ף לראש ממשלת ישראל באמצעות צדלי ביטון, שהוא מוכן לוותר על ועידה בינלאומית ולהיכנס למשא ומתן ישיר. פריצת דרך? ברווז? פרובוקציה? תעלול פידסומח? ענת סרגוסטי חקרה

היה או לא היה?

התיקשורת העולמיים בכלל, והישראליים בפרט.

היום הראשון של הכינוס נערך באור לילה המליאה הגדול בארמון האו"ם. בי השתתפות חברי הממשלה מכל קצות תבל. ערפאת ישב על הבימה ביחד עם המוזמנים האחרים, והמתין בסבלנות לתורו.

את נאומו קרא מן הכתב בערבית, והגוסס האנגלי חולק לכל באי הכינוס. הנאום היה מתון ביותר, לריכרי כמה ממשותפי הכינוס, והוא דיבר בביטחון עצמי רב. אחרי הכינוס האחרון של המועצה הלאומית הפלסטינית כאל ג'יר, שבו חזרה האופוזיציה לחיק הירגון והעניקה יתרוכח ליו"ר, התחזק מעמדו.

יום קודם לכן העניק ערפאת ראיון, ובו אמר שפיתרון באמצעות קונפדרציה עם ירדן עומד עדיין על הפרק, כמו פיתרון של מדינה פלסטינית עצמאית. לקראת סיום נאומו אמר באופן ברור שהוא מקבל את כל החלטות האו"ם, ובכללן ההחלטות 242 ו-338.

מי שבקי ברזי הסיכוסוכים השונים במרחב הבין מנאומו, כי הוא מושיט יד גם לכיוון של המלך חוסיין. ההסכם בין חוסיין לערפאת בוטל לפני שנה וחצי על-ידי חוסיין, גם על רקע העובדה שערפאת לא היה מוכן או להכיר בשתי החלטות אלה של האו"ם.

במהלך נאומו חיקק ועודר ערפאת את כוחות השלום בישראל והוכיח שהי מועצה הלאומית הפלסטינית שהתכנסה באלג'יר קיבלה החלטה לטפח קשרים עם גופים אלה (מבלי להתנות זאת, כבעבר, בהיותם אנטי-ציוניים).

רוב הנוכחים באולם המליאה, ובכיללם העיתונאים, היו תמימי-דעים שזה היה נאום חשוב.

עם תום סידרת הנאוים הודיע יו"ר האסיפה שכל חברי הפרלמנטים מן הדי מדינות השונות מוזמנים לפגישה באר לם סמוך.

המישלת של הרשימה המתקדמת לשלום התכנסה להתייעצות. היה ברור להם שבפורום כזה לא יהיה מנוס מפגישת פנים-אל-פנים עם ערפאת עצמו, וכי יתכן אך מגע פיסית בצורת לחיצת יד או חיבוק של נימוס מיורח.

לאיש מהם, כך אמרו אנשי הרשימה, לא היתה כוונה לעשות את המיפגש כיום פגישות עם חברי אש"ף. אומנם, הם מגנים את החוק, אבל לא היו רוצים לנצל את ההזדמנות להפרה מופגנת שלו.

אמנון ויכרוני שימש בעת התלכיתות זו כיועץ מיישפטי. אחרי ריון קצר הגיעו החברים למסקנה שמיפגש בין חברי-פרלמנטים הוא כינוס לגיטימי וחוקי, גם אם ערפאת בעצמו נוכח בו, והחליטו ללכת למיפגש.

הודעה על המסר

אנשי חר"ש, שלא היו שותפים להתייעצות זו, הלכו למיפגש. במיפגש זה התנהלה שיחה לא-פורמאלית על ענייני המרחב. במהלך שיחה רובר גם על תוכנית ישראל דוגלים רוב חברי מייפגש ישראלית. ערפאת לפני הנוכחים מן ארץ-ישראל, ונתן

פלד (היום ח"כ הרשימה המתקדמת לשלום) ואורי אבנרי. לכינוסים של הפורום יכולים לבוא נציגים של כל האירגונים הלא-ממשלתיים הרשומים בו, אך הם באים ושוהים בארץ המארחת על חשבונם.

למוסדהגג של האירגונים האלה יש מזכירות עולמית נבחרת קבועה, ובה 10 חברים. שניים מהם ישראלים: אמנון ויכרוני, מטעם המועצה הישראליית למען עולום ישראל-פלסטיני, ותופיק ויאר מטעם רק"ח.

בכינוס הנוכחי, שנערך בז'נווה שבשווייץ, הועלתה הצעה לצרף חבר שלישי למזכירות הקבועה.

מתי פלד, שהוזמן לכינוס על-ידי האו"ם והיה שם גם כנציג הרשימה המתקדמת לשלום, הציע לצרף חבר שלישי את יוסי שילוח, שחקן במיקצועו ואיש החזית המיורחית, גוף של מיורחיים שוהרי-שלום.

גם סביב הנקודה הזאת, הנראית כי טכנית, התנהלו ויכוחים מרים בין הגורמים משראל.

אנשי-חר"ש הציעו את לטיף דורי, המקורב אליהם, והמייצג באופן רישמי גוף הנקרא הוועד לדיאלוג ישראל-פלסטיני מייסודם של בני עדות-המידח.

כשלב הזה היה ברור שאילו היתה נערכת הצבעה רמוקרטיית, היה שילוח וזכה ברוב קולות. אך במהלך הוויכוחים החליט שילוח להסיר את מועמדותו, ומצד שני החליטו ויכרוני וויאר שלא יצורף נציג ישראלי שלישי.

או התערב ז'אן-מארי למבר, יו"ר המזכירות הקבועה, והציע שהישראליים יבחרו נציג שלישי אחרי שיחזרו לארץ, ויכנסו את נציגי כל הגופים הפועלים במיסגרת זו. הצעתו התקבלה על דעת כולם.

לא הפרת החוק

אין ספק שהופעתו של ערפאת בכינוס נתנה לו נופך דרמאטי, רכיצצה אליו נציגים רבים מאמצעי-

שכינוס את האירגונים הלא-ממשלתיים (NGO) העוסקים בכעיה הפלסטינית.

חבר שלישי למזכירות

ורום זה התכנס בראשונה בינואר 1983, אחרי שעצרת האו"ם הח-

צדלי ביטון בנמלהתעושה בן-גוריון (בעת שובו מבוראפשוט). מימין: לטיף דורי, הפירסום לא בא ביוזמתו.

ליטה להכריז על "הזכויות שאינן ניתנות לעירעור" של העם הפלסטיני, ובראשן הוכות להגדרה עצמית. פורום זה מתכנס אחת לשנה, ולכל כינוס כזה מוזמן האו"ם עצמו איש-ציבור ממדינות שונות בעולם. כנואר מים מיוחרים מטעמו. לכינוס הראשון הוזמנו מטעם האו"ם, בין השאר, מתי

יאסר ערפאת ואנשיו בחדרו שבבית המלון בז'נווה.

מן הצד הישראלי היו בפגישה ח"כ צדלי ביטון, דויד איש-שלום וויקטור אלוש. מן הצד הפלסטיני היו שם ערפאת עצמו, ראש-לישכתו סאמי מוסלם, יועצים ושומר-ראש.

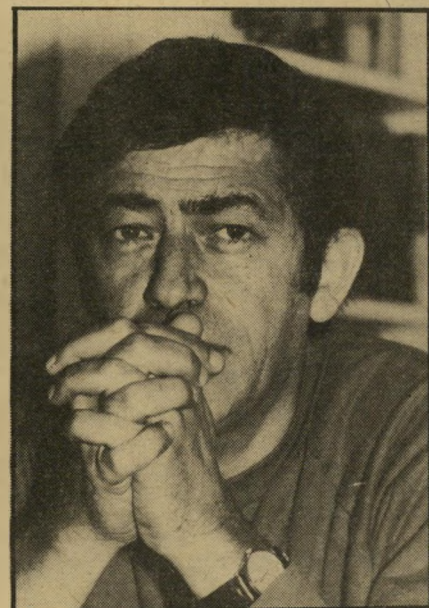
השיחה התנהלה בין הצדדים באני-

יה או לא היה? זו השאלה שהטיח רידה השבוע את הציבור בישראל.

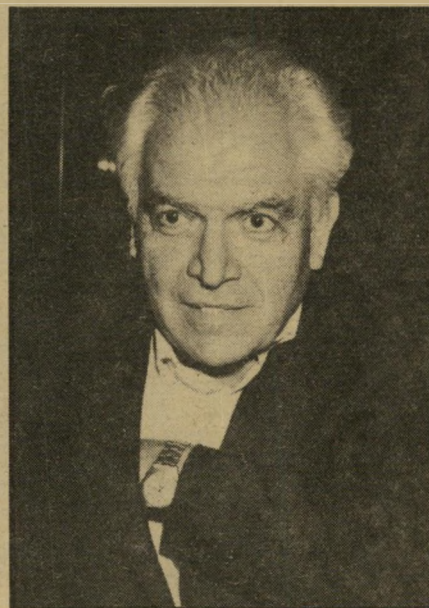
האם צדלי ביטון, חבר-הכנסת מטעם החזית הדמוקרטית לשלום (חר"ש), מייסודה של רק"ח, הביא מסר מיאסר ערפאת, ראש אש"ף, ליצחק שמיר ולשימעון פרס? האם החליט ערפאת לברור בצדלי ביטון כרי העכיר ורכו

גלית, ולעיתים גם בערבית. המיפגש בא כיוזמת החברים הישראליים. עד כאן הכל ברור ומוסכם. מכאן יש גירסות שונות וסותרות על מה שהתרחש. כל הדברים קרו במיסגרת האו"ם,

מסר היסטורי לראשי השילטון בישראל? כמיספר האנשים שנכחו במיטרתיה מסר שהיה-איר-לא-היה, כך מיספר הדי גירסות. על כמה עובדות אין ויכוח. בלילה שבין היום השני ליום השלישי בשבוע שעבר נפגשו שלושה ישראלים עם

חיים הנגבי, נעשה פשעו.

מתי פלד, מוריק שחוכן מראשו.

אילן הלוי, לא היה ולא נברא.